

till passande höjd, alltefter klimpen eller roten på den växt, som uti krukans skall planteras. Växterna, om de äro små och handterliga, fattas med händerna såsom fig. 1 utvisar och lossas från krukans genom en sakta stötning mot kanten af bordet. Den i klimpen vanligtvis fastväxta skärfvan och underlaget borttages, klimpens öfversta skarpa kant afrundas något, och rötterna på sidorna af klimpen lossas sakta med fingrarna. Sedan sättes växten på det i krukans fyllda jordlagret, och tillses dervid, att klimpens öfra yta kommer att stå omkring $\frac{1}{2}$ tum lägre än krukans kant. Undantag härifrån göra dock Erica, Epacris m. fl., hvilka snarare böra stå högre än kanten. Mellanrummet mellan krukans sidor och växtklimpen bör vara olika stort, efter den olika naturen hos de växter, som omplanteras. De frodigt växande behöfva 2 till 3 tum, men växter med fina och klena rötter blott $\frac{1}{4}$ till $\frac{3}{4}$ tum. Detta mellanrum fylles nu med jord, som nedstoppas med en spetsig träpinne och tilltryckes med fingrarna. Jorden bör ligga något högre omkring stammen än vid krukans kanter, der nödigt vattningsrum bör lemnas.

Straxt efter omplanteringen böra växterna vattnas, så att jorden sätter sig väl omkring rötterna. Om exemplaren äro skrangliga, så böra de något beskåras, och uppbindning icke försummas, såsom i 5 §. nämndt är. De första dagarna efter omplanteringen böra de icke utsättas för stark sol.

9. §. *Förökning* af växter kan naturligtvis icke utföras i större skala i boningsrum, dock lyckas den äfven der mången gång mycket väl med växter, som lätt fatta rötter. Andra gifvas likväl, hvilka svårligen låta föröka sig i boningsrum, såsom t. ex.